

Д-р Цемали Саити, доцент¹

НЕКОИ ПРАВНИ И ПРАКТИЧНИ СОГЛЕДУВАЊА НА ПРЕКРШОЧНОТО ПРАВО НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

УДК 35.076.7.04(497.7),,1997-“
1.02 Прегледна научна статија

Апстракт

Прекршочното право на Република Македонија се карактеризира со неконзистентна регулатива, тргнувајќи од првиот Закон за прекршоците донесен 1997 година, се до Закон за прекршоците од 2006 година кој имаше за цел - зголемување на ажурноста во прекршочната постапка, преку проширување на спектарот на органи кои одлучуваат за прекршоците, притоа тргнувајќи од двете основни цели на тогаш проектираната реформа на правосудството т.е обезбедување на посигурни гаранции за заштита на човековите права и слободи од една страна и промоција на нерепресивните мерки од друга, погодни за намалување на прекршочните деликти, предвидувајќи еден нов концепт на прекршочното право како од материјално - правен така и од процесно правен карактер. Но за жал вака поставениот концепт не ги задоволи очекувањата, по што се пристапи кон донесување на нов Закон за прекршоците (2015), кој концепциски како да е мотивирана од неуспесите на претходникот.

Вака поставената правна регулатива е проследена со определени практични проблеми (потешкотии), особено во делот на надлежноста на прекршочните органи и судовите надлежни за постапување по прекршоците, постапката за порамнување и посредување, несоодветната примена на институтите условното одлагање на казната и прекршочна мерка одземање на предмети.

Во практичното постапување, Врховниот суд на РМ постапувајќи во рамките на својата надлежност овие прашања генерално ги усогласува преку донесување на сентенци, правни мислења и останати правни механизми за обезбедување на единство во примена на законите, но и покрај ова потребно е воспоставување на конзистентни правни и практични механизми за отстранување на можните системски недоследности во однос на прекршочната постапка и извршувањето на санкциите.

Клучни зборови: правен механизам, сентенци, прекршоци, Врховен суд на РМ

---

¹ Судија на Врховен суд на Република Македонија.

I. Вовед, нормативни претпоставки.

Република Македонија не се карактеризира со некој по конзистентен развоен пат на прекршочното право, ова доколку се има предвид фактот дека таа е земја наследничка на еден етаблиран правен систем, со јасно вградени правни и практични механизми во однос на определувањето на инкриминираните однесувања и нивно соодветно санкционирање преку една релевантна правна постапка “кодифицирана” во Законот за прекршоците, како системски акт кој во себе содржи соодветни материјални и процесно - правни норми, погодни за функционирање на оваа област.

Првиот закон за прекршоците Република Македонија го донесе во 1997 година², по што истиот претрпе неколку временски одлагања до неговата примена, додека во 2006 година се донесе сосема нов Закон за прекршоците³. По својата содржина овој закон постави многу амбициозна цел, а во насока на зголемување на ажурноста во решавањето на прекршочните предмети, и тоа преку проширување на спектарот на органи кои одлучуваат за прекршоците, притоа тргнувајќи од двете основни цели на тогаш проектираната реформа на правосудството т.е обезбедување на посигурни гаранции за заштита на човековите права и слободи од една страна и промоција на нерепресивните мерки⁴ од друга, погодни за намалување на прекршочните деликти, предвидувајќи еден нов концепт на прекршочното право како од материјално - правен така и од процесно правен карактер⁵, кој за жал подоцна произведе разновидни потешкотии и не ги задоволи очекувањата, и тоа токму во однос на ефикасноста на решавањето на предметите и нивната застареност. По наше мислење ова е предизвикано од повеќе-степеноста на постапката, неадекватниот систем на достава, а во дел и од немериторното одлучување на судовите, во предметите во кои претходно одлучуваат надлежните органи и е обезбедена судската заштита преку покренување на Управен спор.

² Службен весник на РМ бр.15/97 од 03.04.1997 година.

³ Службен весник на РМ бр.62/06 од 22.05.2006 година.

⁴ Член 46 и 86 од ЗП - 2006.

⁵ Збирка на законски прописи од правосудството, Академик Скопје, 2006, страна 273.

Структурата на новиот закон за прекршоците (2015)⁶ како да е мотивирана од неуспесите на претходникот во делот на ефикасноста, застареноста, доставата, мерките за обезбедување на присуство на обвинетиот (Глава XXI), правата на жртвата во прекршочната постапка (член 83) и особено видот на прекршочните санкции за полнолетни сторители, овој пат прескокнувајќи ја проблематичната одредба од член 17 од претходниот закон. Од не помала важност се и одредбите кои се однесуваат на глобата, во кои се предвидува зголемување на истите. Од друга страна, остануваат во сила претходните одредби, сега во член 15 став 4 од ЗП (2015) кои овозможуваат пропишување на повисоки глоби, со посебните закони со кои се пропишува прекршокот. Без оглед на фактот дека овие одредби имаат упатувачки карактер, сепак истите можат да се проблематизираат, имајќи предвид дека овој закон е системски.

Овој закон ги доуредува и видовите на прекршочни санкции за правните лица, притоа вградувајќи и посебна спецификација за начинот на одмерувањето на глобата за правно лице и трговец поединец (член 39).

Во однос на застареноста за поведување и водење на прекршочната постапка, и за извршувањето на прекршочните санкции, новиот закон предвидува зголемување на рокот и тоа од една на три години како релативен рок односно 6 години како апсолутен рок⁷.

Од друга страна, направениот пресек за отпочнување на важењето на овој закон во преодните и завршни одредби од член 158 од ЗП (2015), како да остава простор за различни толкувања, ова особено во делот на разграничувањето на надлежноста за постапување по жалба односно тужба за управен спор по одлуките на прекршочните органи, за прекршоците за кои е поведена постапка пред да стапи во сила овој закон како и надлежноста за одлучување по судир на надлежност, а сето ова имајќи го предвид фактот дека

---

⁶ Службен весник на РМ бр.124/15 од 23.07.2015 година.

⁷ Види, КЗЗ бр. 57/2005 од 19. 01. 2015 година - Одлучување за застареност во состојба на законско менување на рокот за застареност – временска важност. Апсолутна застареност за прекршок од Царинскиот закон настапува по истекот на 5 години од сторување на прекршокот. Прекршокот за кој е поведена прекршочна постапка е сторен на 29.12.1999 година. Во тоа време во важност бил Законот за царините (Службен весник на РМ бр.20/93) според кој, согласно член 297 став 2 апсолутна застареност на прекршочното гонење настапува по истекот на 5 години од денот на сторување на прекршокот. Според Царинскиот законик (Службен весник на РМ бр.21/98, кој почнува со примена на 01.04.2000 година – Службен весник на РМ 20/2000 година), член 201 став 2, апсолутната застареност изнесува 4 години.

ова е детерминирано односно доведено во врска со денот на започнување на примената на Законот за оснивање на Државна комисија за одлучување во втор степен во областа на инспекцискиот надзор и прекршочната постапка⁸, донесен на 3.09.2014 година, кој се применува од 01.02.2015 година.

II. Практичната примена на законите - проблеми

1. Судир на надлежност:

Краток осврт на некои нормативни разлики за надлежноста и судската заштита: Член 53 став 2 од Законот за прекршоците (2006)⁹ ја предвидува можноста за одделни прекршоци определени со закон, прекршочна постапка да води и изрече санкција орган на државната управа¹⁰ или организација и друг орган што врши јавни овластувања на надзор над спроведување на законите со кои се пропишани прекршоците, за разлика од претходниот Закон за прекршоците (1997) кој предвидува исклучива судска надлежност, притоа член 54 (2006) ја дефинира надлежноста на прекршочниот орган и тоа како посебна односно исклучива, кога таа е пропишана со закон и како општа, кога постапува по сите прекршоци под одредени услови¹¹. Против овие одлуки законот предвидува судска заштита т.е право на поведување на управен спор, притоа така поднесената тужба го одлага извршувањето на одлуката за плаќање на глоба, освен во ситуациите предвидени во член 67 став 2 од Законот за прекршоците.

Според новиот Закон за прекршоците (2015), прекршочниот орган води прекршочна постапка кога со закон е пропишана исклучива надлежноста за негово постапување како посебна надлежност, притоа предвидувајќи посебна глава (XIII), почнувајќи од овластувањата за водење на прекршочна постапка,

---

⁸ Службен весник на РМ бр.130/2014.

⁹ Службен весник на РМ бр.62/06 од 22.05.2006 година.

¹⁰ Исклучива надлежност на прекршочниот орган. Види, член 258-а, Закон за изменување и дополнување на царинскиот закон, Службен весник на РМ бр.04/2008. “За водење на прекршочна постапка и изрекување на прекршочна санкција и посебна прекршочна мерка за сторен царински прекршок, исклучива надлежност има прекршочниот орган утврден со Законот за Царинската управа”.

¹¹ За прекршоци за кои е пропишана санкција односно глоба во точен износ; за кои е пропишана санкција за физичко лице глоба до 500 евра во денарска противвредност; за кои е пропишана санкција за правно лице глоба до 1000 евра во денарска противвредност; за кои е пропишана изрекување на глоба на самото место, член 54 ЗП, 2006.

итноста на постапката, скратената постапка, усната расправа и одлуките, се до трошоците на постапката и постапката по жалба против одлуките на прекршочните органи (член 74).

Во следната глава законот ја регулира судската заштита т.е правото на управен спор, но според овој закон тужбата за управен спор не го одлага извршувањето на одлуката, која е конечна и извршна и претставува основ за присилно извршување согласно одредбите од Законот за даночна постапка, по исклучок и во ситуација доколку подносителот на тужбата докаже дека поради извршувањето ќе настане ненадоместлива штета, по што судот со посебно решение ќе го задржи извршувањето (член 75 став 3).

Овие одредби се разликуваат од одредбите од член 67 став 2 од ЗП (2006), кои веројатно имаат за цел да ја забрзат прекршочната постапка и особено наплатата на глобата, но според наше мислење, на самиот почеток се наметнуваат неколку прашања кои ќе предизвикат практични проблеми и тоа: прво, дали судот ќе има капацитет “за т.н двојно одлучување” по секоја тужба, со оглед на очекувањата дека граѓаните би побарале одлагање на секоја одлука, принудени од висината на пропишаните глоби и социо-економската состојба; второ, кој ќе ги утврди критериумите за докажување на штетата и колку тие ќе бидат објективизирани; и трето, дали е тоа непотребно изложување на граѓаните на уште еден трошок, во постапка која би имала повеќе формален карактер односно предвидливост на одлуката.

Нормативните разлики на Законот за прекршоците¹² во однос на надлежноста за одлучување за судир на надлежност, помеѓу прекршочните органи и судовите резултира со одредени практични проблеми. Во тој контекст, кон крајот на оваа година, Врховниот суд на Р. Македонија постапил по повеќе барања за судир на надлежност, и истите се отфрлени поради ненадлежност за одлучување а раководејки се од материјалните одредби на ЗП (2006) и преодните и завршни одредби на новиот Закон за прекршоците кои се однесуваат на неговата временска важност¹³.

Овие постапки најчесто се однесуваат на судирот на надлежност помеѓу прекршочните органи и основните судови во однос на сообраќајните прекршоци

¹² ЗП (2006) - за судир на надлежност одлучува судот надлежен за одлучување по управен спор (член 55) додека согласно ЗП (2015) - одлучува Врховниот суд на Р. М (член 56).

¹³ Види, Кр.бр. 25/2015; бр. 27/2015; бр.29/2015; бр.33/2015; бр.42/2015; бр.44/2015; бр.57/2015.

за кои е предвидена прекршочна санкција забрана за управување со моторно возило¹⁴, сето ова генерирано од правните недоследности на Законот за прекршоците (2006)¹⁵.

Судска пракса: Во однос на изрекувањето на санкцијата забрана за управување со моторно возило се произнел Врховниот суд на РМ преку сентенца која гласи: *“Кога поради предизвикана сообраќајна незгода на осудениот, покрај предвидениот износ на глобата треба да му се изрече и прекршочна санкција – забрана за управување со моторно возило, за нејзиното изрекување секогаш е надлежен судот – член 377 од Закон за безбедност на сообраќајот на патиштата.*¹⁶

2. Постапката за порамнување и посредување.

Постапката за порамнување и посредување претставува постапката за повторно воспоставување на мирот, поправање на штетата и реинтеграција на сторителот во заедницата, преку директно учество на оштетениот, сторителот и заедницата. Корените на оваа постапка кај нас ги наоѓаме во Законот за мировни совети¹⁷.

Регулатива:

Постапката за порамнување и посредување е предвидена во Законот за прекршоците (2006) во одредбите од глава XI, како системско решение.

---

¹⁴ Види, 7ПРК-С-14108/14 од 28.01.2015 година, Основен суд Скопје 1 Скопје односно Кр. 27/2015 ВСРМ. Судир на надлежност, за сторен прекршок предвиден во член 25 став 1, казнив по член 25 ст.5 од ЗБСП. Одлучувајќи по барањето за судир на надлежност, а повикувајќи се на член 154 став 1 од ЗП (2015), член 13 од Законот за оснивање на Државна комисија за одлучување во втор степен во областа на инспекцискиот надзор и прекршочната постапка (Службен весник на РМ бр. 130/2014) и член 55 од ЗП (Службен весник на РМ бр. 62/2006 и 51/2011), Врховниот суд на РМ донесе одлука со кои таквите барања ги отфрли поради ненадлежност за одлучување по истите.

¹⁵ Член 21 - “Забрана за управување со моторно возило” не наведува кој орган истата ја изрекува. Од друга страна, во став 5 од истиот член се наведува: “Прекршочниот орган санкцијата забрана на управување со моторно возило може да ја изрече и трае до 30 дена”, за разлика од санкцијата “Престанок на важење на возачката дозвола”, која е во исклучива судска надлежност - член 20, кој во став 1.

¹⁶ Види ВСРМ, Збирка на судски одлуки 2004-2014 книга XI, Скопје 2015, стр.159, Сентенца бр.66 – Судска надлежност за изрекување на прекршочна санкција – забрана за управување со моторно возило, Пресуда на ВСРМ Кзз бр.74/2011 од 07.03.2012 година

¹⁷ Службен весник на СРМ бр.39/77..

Оваа постапка е предвидена и во некои од посебните закони. На пример, кај Царинскиот закон (2005)¹⁸, како можност односно Законот за изменување и дополнување на Царинскиот закон (2008)¹⁹, како обврска. Според овој закон, царинскиот орган е должен на сторителот на царински прекршок да му предложи постапка на порамнување и посредување пред да поднесе барање за прекршочна постапка. Цел на постапката за порамнување и посредување е постигнување на согласност на царинскиот орган и сторителот на царинскиот прекршок заради отстранување на штетните последици од прекршокот и спречување на повторно вршење на прекршоци, како и избегнување на водење на прекршочна постапка пред прекршочниот орган.

Постапката за порамнување и посредување ја предвидува и Законот за ловство²⁰, но овој закон овој институт ја предвидува како можност односно без ова постапка да има задолжителен карактер²¹.

Постојат повеќе закони во кој не се предвидува постапка за порамнување и посредување, пример Закон за Шумите²².

Судска пракса: Постапувајќи по предметите од своја надлежност а имајќи ја предвид ваквата нормативна неусогласеност, Врховниот суд на Р. Македонија, за ова прашање се произнел преку свое правно мислење²³ кое гласи: *“Постапувајќи по законите во кои се пропишани прекршоци, а не се пропишани постапките за порамнување и посредување, ќе се применуваат одредбите од Законот за прекршоците, со кој е предвидена задолжителна постапка за порамнување и посредување. Цел на постапката за порамнување и посредување е постигнување на согласност на сторителите на прекршоците и надлежните органи за отстранување на штетните последици од сторениот прекршок и избегнување на водење на прекршочна постапка пред суд т.е. прекршочен орган”*.

---

¹⁸ Службен весник на РМ бр.39/2005, член 259.

¹⁹ Службен весник на РМ бр.4/08, член 10; Закон за тутун и тутунски производи, член 69-в.

²⁰ Службен весник на РМ бр.26/09;136/11;1/12;69/13; 164/13;187/13.

²¹ Закон за ловство - член 84 став 1, “За прекршоците од членовите 77 и 78 на овој закон, ловниот инспектор може на сторителот на прекршокот да му понуди посредување и постигнување согласност со кој сторителот на прекршокот треба да ја плати глобата, другата давачки или да ги отстрани последиците од прекршокот”.

²² Службен весник на РМ бр.64/09;24/11;53/11;25/13;79/13;147/13;43/14.

²³ ВСРМ, Правно мислење од 11.07.2012 година, Збирка на судски одлуки 2004-20014, книга XI.

Но и покрај овој факт, Врховниот суд на Р. Македонија постапува по голем број на поднесени Барања за заштита на законитоста, кои се однесуваат на неспроведувањето на постапката порамнување и посредување во прекршочната постапка.

3. Разлики помеѓу институтите условното одлагање на казната - член 17 од Законот за прекршоците (2006) и условната осуда како алтернативна мерка предвидена во КЗ.

Регулатива: Овие два института имаат различна нормативна поставеност со препознатливи категоријални разлики кои имаат различна цел, притоа и самото нормирање и предвидено во два различни закони. Законот за прекршоците (2006) овој институт не го предвидува воопшто како прекршочна санкција во членот 13, како што се предвидува условната осуда во КЗ. Член 17 од Законот за прекршоците ја предвидува можноста односно ги предвидува законските услови за одлагање на плаќањето на глобата, поврзани за временски интервал и исполнување на останатите услови предвидени во овој член, што сам по себе не значи условна осуда туку само начин на плаќање на глобата.

Судска пракса: “Наразбирањето” на оваа разлика од страна на мал дел на судии, предизвика иницирање на повеќе постапки за заштита на законитоста од страна на Јавниот обвинител на Р. Македонија пред Врховниот суд. Одлучувајќи по поднесените барања, а тргнувајќи од начелото *reformatio in reius*, Врховниот суд на Република Македонија во овие постапки само констатира повреда на законот во корист на осудениот, односно подносителот на иницијативата за заштита на законитост, без можност да ја преиначи одлуката во делот на изречената санкција, која како таква (условна осуда) не е предвидена во ЗП, во членот 13²⁴.

Но ваквото постапување не ја решава во целост создадената правна ситуација, од причина што дел од тие изречени санкции во вид на условна осуда

---

²⁴ Види, КЗЗ бр.2/15 од 26.03.2015 година. Судот утврдува повреда на член 356 став 5 од ЗКП в.в. со член 17 и 13 од Законот за прекршоците. Со ваквите пресуди не се засега во правосилноста на пресудата. Согласно член 408 став 2 од ЗКП (2005), ако Барањето за заштита на законитоста е на штета на осудениот а судот ќе најде дека истата е основана, ќе утврди само повреда на законот во негова корист.

се извршуваат од страна на некои судови, третирајќи ги истите според одредбите од член 17 од ЗП, што по наше мислење претставува извршување на судски одлуки со неподобен извршен наслов, кои најчесто се правосилни поради фактот што истите не се обжалени од страна на осудените кои се задоволни од таквата санкција т.е условната осуда.

Најчесто иницијативите за заштитата на законитост по овој основ осудените ги поднесуваат откако ќе дознаат дека е пристапено кон извршување на “условната казна”, која за жал е погрешно изречена од страна на судовите и истата се третира најчесто како ефективно изречена глоба, па од тие причини и се пристапува кон нејзино извршување согласно условите од член 17 од ЗП.

Во однос на ова проблематика, Одделот за казниви дела на Врховниот суд на РМ, се произнел со правно мислење, кое гласи: *“Условно одлагање на плаќање на глобата од член 17 од Законот за прекршоците (Сл.весник на РМ бр.62/06 и 51/2011) не е прекршочна санкција од член 13 од истиот закон, туку е институт кој овозможува на обвинетиот да се одложи плаќањето на глобата, под условите од член 17 од Законот за прекршоците, а по истекот на законскиот рок обвинетиот треба да ја плати глобата”*²⁵

4. Практични проблеми во однос на посебната прекршочна мерка одземање на предмети. Проблемите од оваа природа генерално се предизвикани со непроизнесувањето на Управниот и Вишиот управен суд во постапката за одлучување по прекршок, доколку се уважува тужбата на тужителот и тоа најчесто во ситуации кога се запира прекршочната постапка поради застареност.

Судска пракса:

Во еден од случаите на судската пракса земен како пример, судот нашол²⁶ дека прекршочниот орган а не судот треба да одлучи во поглед на враќањето на овие предмети доколку се исполнети законските услови за нивно враќање, дотолку повеќе шти истите ниту се одземени со одлука на судот ниту пак се ставени под надзор на судот. Претходно, судот одлучувајќи по жалба против пресуда на Управниот суд, донел одлука со која истата ја уважил и

---

²⁵ ВСРМ, Збирка на судски одлуки 2004-2014 книга XI, Скопје 2015, ст.47, правно мислење

бр.9

²⁶ Решение, Упрж.бр.77/2014 од 21.01.2015 година, Виш управен суд

оспореното решение го поништил, за сторен прекршок по член 263 став 3 в.в.со став 1 т.8 на Царинскиот закон²⁷.

Во друг случај²⁸ судот ја запира постапката за прекршок од член 263 став 1 точка 8 од Царинскиот закон, а одземената стока ја враќа на сторителот.

Врховниот суд на Република Македонија постапувајќи под исти околности донел одлука²⁹ со која се запира постапката поради настапена застареност за поведување и водење на прекршочна постапка а привремено одземената стока ја враќа.

Судската пракса познава и други ситуации во кои судовите носат различни одлука а во повеќето случаи не се произнесуваат во однос на одземените предмети³⁰. Со оглед на тоа, да на овие судови им стојат на располагање соодветни правни претпоставки, потребно е истите да се произнесат и за одземените предмети доколку околностите за одлучување по истите се настанати во текот на нивното одлучување, притоа потребна е унификација³¹ на ваквиот став, кој ќе биде релевантен за сите совети кои одлучуваат во рамките на нивната надлежност.

ЗАКЛУЧОЦИ

1. Прекршочното право е подложно на чести измени, а особено посебните закони со кое се пропишуваат прекршоците и прекршочните санкции, со што не може да се воспостави конзистентен систем на прекршочно право. Ваквата поставеност резултира со одредени системски недоследности во

---

²⁷ Упрж бр.77/2014 од 25.02.2014 година, Виш управен суд.

²⁸ Упр бр.3288/2012 од 27.12.2012 година, Управен суд.

²⁹ Ужп бр.858/2010 од 07.02.2011 година, Врховен суд на РМ.

³⁰ Виш управен суд Упрж бр. 250/2015 од 12.03.2015 година - се поништува оспореното решение, но не се произнесува во однос на одземената стока; Виш управен суд Упрж бр.43/12 од 22.02.2012 година - за прекршок по член 64 став 1 и 2 казнив по член 79 став 1 точка 21 од Законот за ловство; Упрж бр. 202/12 од 03.07.2012 година - за прекршок по член 26 став 8 в.в со став 1 од Законот за возила; по прекршочната мерка одземање на предмети. Упрж бр.86/12 од 22.02.2012 година - за прекршок по член 38 став 9 од ЗБСП. Во сите горенаведени предмети судот не се произнел

³¹ Види, Заклучок на Општата седница на Врховниот суд на Р.М од 14.12.2015 година. "За враќање на одземените ствари, предмет на прекршокот, надлежен за одлучување е судот односно прекршочниот орган пред кој се води постапката".

текот на судската пракса, кои се одразуваат на дефинираниот концепт на прекршочното право.

2. Потребен е интегриран нормативен пристап односно легислациона кодификација, наспроти сегашниот дисперзиран пристап, со кој ќе се обезбеди институционална консолидација, во однос на органите кои одлучуваат по прекршоците, редефинирање на инкриминираните дејаниа и казнената политика, рационализација на постапката и степените на одлучување, со обезбедена минимална судска заштита, сето ова, согласно концептот на современото казнено право во однос на заштитата на човековите права и примената на не репресивните мерки на казнување.

3. Потребно е воспоставување на правни и практични механизми за отстранување на можните системски недоследности во однос на прекршочната постапка и извршувањето на санкциите³².

4. Практичните параметри укажуваат на зголемен број на регистрирани прекршоци и изречени санкции, што упатува на заклучок за постоење на висок степен на општествена недисциплина, притоа се наметнува потреба од утврдување на вистинските индикатори за таквите состојби.

Компетентна периодична анализа на видовите на прекршоци и изречените санкции наспроти социо-економската состојба, може до доведе до можни индикации за причините за така големиот број на прекршочни постапки, притоа треба да се разгледа можноста за декриминализација на дел од прекршоците и да се афирмираат активностите на невладините организации кои се бават со заштита на одредени сегменти од јавниот живот.

Користена литература

Закон за прекршоците, Службен весник на РМ бр.15/97 од 03.04.1997 година.
Закон за прекршоците, Службен весник на РМ бр.62/06 од 22.05.2006 година.
Закон за прекршоците, Службен весник на РМ бр.124/15 од 23.07.2015 година.
Законот за оснивање на Државна комисија за одлучување во втор степен во областа на инспекцискиот надзор и прекршочната постапка, Службен весник на РМ бр.130/2014.

---

³² Европски суд за човекови права. Случај Велинов против Р. Македонија, Жалба бр.16880/08, Пресуда од 19 септември 2013 година, стр. 17 од пресудата – за системската недоследност во постапката за извршување на санкција, замена на глоба со затвор.

Законот за мировни совети, Службен весник на СРМ бр.39/77.

Царинскиот закон, Службен весник на РМ бр.39/2005

Законот за изменување и дополнување на Царинскиот закон, Службен весник на РМ бр.4/08.

Законот за ловство, Службен весник на РМ бр.26/09; 136/11; 1/12; 69/13; 164/13; 187/13

Закон за Шумите Службен весник на РМ бр.64/09; 24/11; 53/11; 25/13; 79/13; 147/13; 43/14.

Збирка на законски прописи од правосудството, Академик Скопје, 2006,

Збирка на судски одлуки 2004-2014 книга XI, Скопје 2015,

Правно мислење од 11.07.2012 година, Врховен суд на РМ,

Заклучок на Општата седница на Врховниот суд на Р.М од 14.12.2015 година.

Европски суд за човекови права. Случај Велинов против Р. Македонија, Жалба бр.16880/08, Пресуда од 19 септември 2013 година,

КЗЗ бр.2/15 од 26.03.2015 година, ВСРМ

КЗЗ бр. 57/2005 од 19. 01. 2015 година

УЖП.бр.858/2010 од 07.02.2011 година, Врховен суд на РМ.

УПРЖ.бр.77/2014 од 21.01.2015 година, Виш управен суд

УПРЖ бр.77/2014 од 25.02.2014 година, Виш управен суд

УПРЖ бр. 250/2015 од 12.03.2015 година, Виш управен суд

УПРЖ бр.43/12 од 22.02.2012 година, Виш управен суд

УПРЖ бр.86/12 од 22.02.2012 година, Виш управен суд,

УПРЖ бр. 202/12 од 03.07.2012 година, Виш управен суд,

УПР бр.3288/2012 од 27.12.2012 година, Управен суд.

Исклучива надлежност на прекршочниот орган. Види, член 258-а, Закон за изменување и дополнување на царинскиот закон, Службен весник на РМ бр.04/2008. “За водење на прекршочна постапка и изрекување на прекршочна санкција и посебна прекршочна мерка за сторен царински прекршок, исклучива надлежност има прекршочниот орган утврден со Законот за Царинската управа”.

**SOME LEGAL AND PRACTICAL ASPECTS OF THE LAW ON
MISDEMEANORS OF THE REPUBLIC OF MACEDONIA**

UDK 35.076.7.04(497.7),,1997-“
1.02 Review Article

Abstract

Misdemeanor Law of the Republic of Macedonia is characterized by inconsistent regulations, starting from the first Law on Misdemeanors passed in 1997, to the Law on Misdemeanors of 2006 aimed at - increasing the accuracy of the infringement procedure by extending the range of bodies that decide on the committed offenses, while starting from the two main objectives of the previous projected reform of the judiciary, ie providing reliable guarantees for the protection of human rights and freedoms on the one hand and the promotion of non-repressive measures by other, suitable for reduction of the misdemeanor offenses, envisaging a new concept of misdemeanor law as material - legal and procedural law of nature. Unfortunately this established concept did not meet expectations, followed by the adoption of the new Law on Misdemeanors (2015), which conceptually as being motivated by the failures of his predecessor. Such established legislation is accompanied by specific practical problems (difficulties), especially in the competence of the misdemeanor bodies and courts responsible for handling violations, the settlement procedure, mediation, inadequate application of the institutes contingent deferred or suspended sentence and security measure of confiscation of objects.

In practice, the Supreme Court of Republic of Macedonia, acting within its competence, generally aligns these issues through the adoption of sentences, legal opinions and other legal mechanisms for securing the application of the law, but despite this it is the establishment of a consistent legal and practical mechanisms for prevention of possible systemic inconsistencies in the legal proceedings and enforcement of sanctions.

---

³³ Judge at the Supreme Court of Republic of Macedonia

Key words: legal mechanisms, sentences, misdemeanor, Supreme Court of the Republic of Macedonia